

2) Czy do przewidzianych w art. 27 ust. 1 VI Dyrektywy środków specjalnych mających na celu zapobieżenie pewnym rodzajom uchylania się lub unikania opodatkowania zaliczają się rozwiązania określone w art. 97 ust. 5 i 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług?

⁽¹⁾ Dz.U. 71, str. 1301. Polskie wydanie specjalne Rozdział 09 Tom 01 P. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 145, str. 1. Polskie wydanie specjalne Rozdział 09 Tom 01 P. 23.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej

(Sprawa C-30/07)

(2007/C 69/16)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou-Durande i B. D. Simon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Węgierska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Republika Węgierska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Węgierskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 16, str. 44.

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-34/07)

(2007/C 69/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: M. Condou-Durande, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło swoim zobowiązaniom, ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2003/109/WE upłynął w dniu 23 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 16, str. 44.

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-37/07)

(2007/C 69/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: M. Condou-Durande, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji, Republika Francuska uchybiła swoim zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.